A ještě jedna malá ochutnávka z literární soutěže...

Bramborový salát

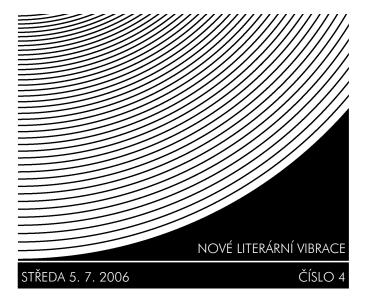
Iva Růžičková

Jaký vidíš salát, zavřeš-li oči? Je tvůj salát rozplizlou nažloutlou hmotou se skvrnami hrachu, kterému vévodí páteční nakyslost za šest padesát, lepí se tvůj salát na celofán a pomalu bere na sebe z boku tvar housky sousedky? Je tvůj salát v množství na celý týden, chováš ho na balkóně v lavoru, v němž si obyčejně myješ nohy? Nebo snad vidíš svůj salát zářit mezi delikatesami spíže, chřupavé kostky zeleniny a vajec oděné v majonézu, v kulaté míse na vrchu vyskládané v mandalu? Jaký je tvůj salát? – Přiznej se: Jaký je tvůj rodinný život?

– A přitom bramborový salát je vpravdě jídlem filosofa. Lilek Brambora, dovezen z Ameriky a původně využíván k okrase. Dnes degradován na nejprozaičtější přílohu, což se snaží napravit v úpravě kroket a pommes frittes. V salátu si však ponechává svou přirozenost. Mrkev jako kořenová zelenina je typickou představitelkou falické symboliky, ukazuje na skryté představy podvědomí Štědré večeře. Podobně vejce jsou zde ženským elementem a plodností. Okurka sladkokyselá pikantně až laškovně narušuje rovnováhu a hrách je v chuťové kompozici tím, čím ve společnosti cudnost a skromnost. Majonéza vše shovívavě spojuje jako společná víra. Další komponenty? Posuď je z hlediska symboliky.

Toto je sdělení redakce: všichni jste voláni do akce! Je třeba básní, ve Splav!u zazní. Noste je do naší redakce.

Vzniklo za pět minut za pět minut jedna

Ivana Myšková

Osoba rozprostřená po světě bez ladu a skladu. Jediné, co skladuje, jsou texty všemožných žánrů; pro neschopnost obsáhnout a zapamatovat si fakta jí nic jiného nezbývá. Komická figurka pragmatického života a spasitelka mikrokosmu. V budoucnu snad něco konkrétního. K tomu jí dopomáhej titul MgA. oboru tvůrčí psaní – mediální komunikace na Literární akademii (kéž nezahyne!). Živí se jídlem.

• • •

Já vím, pro děti první a poslední ale nemusela jsi zešílet, matko jen aby mé psaní bylo důvodné není nutné rozpoutat válku aby člověk prožil strach z člověka není nutné věznit milovaného, aby setrval Ale ty brzo ráno opouštíš postel jako by tě sny pálily

Tehdy mřu

Když všechno lehne A slehne A při zemi se válí A nehne se s tím Ani osmispřežím Ani spřáhneš-li se s bohy A nic to neutáhne Jen tě to vláčí A nedá se to nést Už ani jako břímě A tedy ani vynést A zase snést Pak je to nesnesitelné A nic to nepronikne Krom křiku ptáčat Vytrousených z hnízd

Co cítí milující

Už nezbytným ses pro mě stal Nepřežiju tě

Z cyklu Objevné básně

Kypříš můj krtinec vidíš a to ses v létě bál přihrnout mi horký písek k bradě

Báseň v kontextu Šrámkovy Sobotky nepřímo upomínající na včerejší představení Divadla DRAK a nedaleké hradní sídlo, v kontextu mimo Šrámkovu Sobotku však ne

Vždyť nejsem neúprosná Než konstatovat smrt To radši trpělivě Nasazovat mrtvé na živé Vzadu zapošít

A nitky stáhnout nazpět

Pod kabát

Než konstatovat smrt

To radši mrtvé

Zmaňáskovat

Na kost

Jednu svou ruku na srdce

A bušit

A druhou do kalhot a zdvíhat plandavé

Vždyť nejsem neúprosná

Jen ten kdo přilehne

A nahmatá už pulz

Měl by snad na okamžik

Popozvednout šosy

A objevit tam v konečníku

Krbové dmychadlo

......

Tak těžce se mi žádá

Ale vám...

Nestačí přetáhnout krabici přes hlavu

A napsat tam JSEM NĚMÁ

Písmeny dvoupatrovými

Musím tu před vámi

Vypít třiadvacet číší sádry

A na němotu zemřít

Nela Hanelová: sobotky

Třebíčská básnířka, sobotecká archiválie. Nikdy nečůrala do místní kašny. Zato tu a tam omylem přespí v dětské knihovně. . .

uvidět ruce-umodlenky: uslyšet zajíkavé ave uslyšet berle –

berle slov o kterých z kostela se hrabe

* * *

sobotecká paměť –

papoušek z rohového domu na náměstí jako Šrámek celé noci čůrá do vaší kašny

* * *

Parmiggiani –

sobotecký jehelník nezletilých

Spolek pro dadaretro Vychrchlený chrchel

Pod tímto uměleckým jménem se skrývají půvabné dívky z Městské knihovny. Rozhovor s nimi si můžete přečíst na straně 2 dnešního Splav!u.

PF! (2006)

Lipové mýdlo, Venušin smrtící žirafek. Doktor Máslo nevěděl, kdy chutný nehet fičel. Skleník tvrdil krev, když vlna sám ráno fičel.

AVŠAK ZOSUMEC

Avšak monumentální hrbolek kapal.

CC!

Aniž se krvavý klon tulil.

UAAAH!

Pakliže sklíčený rám klopýtal k vlahému zrcadlu.

ŠMRCHT! PLUM!